

22 ΔΕΚ. 2007

22 Δεκεμβρίου 2007

Έγκλήματα παραμένουν άτιμώρητα

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ο Νίκανδρος. Ο παλιόφιλος. Θά μπορούσε να χαρακτηριστεί ως δείγμα του μέσου πολίτη. Τίποτα τό υπερβολικό. Ούτε τό πολύ αλλιώτικο. Στοιχεία τής άστυνομικής του ταυτότητας. Ύψος: 1,75 μέτρα. Σχήμα προσώπου: ώσειδές (όπως τών περισσοτέρων). Χρώμα όφθαλμών: καστανόν (όπως όλων σχεδόν τών Έλλήνων). Έπάγγελμα: κενό (έπί χούντας ύπήρξε άνεργος για κάποιο διάστημα). Θρήσκευμα: Χριστιανός Όρθόδοξος. Πρόσθετα στοιχεία πρόσ έπιβεβαίωση τής μεσότητας. Είς πείσμα τής άνεξάρτητης άρχής προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Βάρος: 80 κιλά. ΙQ: γύρω στό 120 (κατά έκτίμηση). Μόρφωση και καλλιέργεια: σχεδόν έπαρκείς. Οικονομική κατάσταση: μεσαία, μέ πιθανή άπόκλιση πρόσ τά κάτω. Κοιτολογίς ή εικόνα τής μεσοαστικής τάξεως. Καί δέν γκριδιάζει. Τά άκρα είναι επικίνδυνα. Μέτρο, λοιπόν. Μετριοπάθεια. Ό μεσαίος χώρος. Middle classes.

Γιά νά θεμελιώσει φιλοσοφικά τήν ίκανοποίηση μέ τή μεσότητα τής καταστάσεώς του, έψαξε και έχει καταγράψει σχετικές γνώμες διασημών άνδρών. Κυρίως άρχαίων προγόνων. Του Σόλωνος π.χ.: «Μηδέν άγαν». Του Πυθαγόρα: «Μέτρον δ' επί πάσιν άριστον». Είπαν ακόμα. Ό Φωκυλίδης: «Πολλά μέσοισιν άριστα. Μέσος θέλω έν πόλει είναι». Ό Άριστοτέλης: «Έν άπάσαις δή ταίς πόλεσιν έστι τρία μέρη τής πόλεως, οι μέν εύποροι σφόδρα, οι δέ άποροι σφόδρα, οι δέ τρίτοι οι μέσοι τούτων. Έπει τοίνυν όμολογείται τό μέτριον άριστον και τό μέσον, φανερόν ότι και τών εύτυχημάτων ή κτήσις ή μέση βελτίστη πάντων».

Οί μεσαίοι και οι μετριοπαθείς αποτελούν τήν ραχοκοκαλιά τής μεσαίας άστικής τάξεως. Νά είσαι μέλος τής δέν είναι λόγος νά ντρέπεσαι. (Άσε τούς μαρξιστές νά λένε). Παρατηρητές τών ιστορικών εξέλιξεων κρίνουν εύμενώς τήν έμφάνιση μιάς μέσης άστικής τάξεως. Τή συνδέουν -και έχουν δικιο- μέ εύημερία, πολιτική σταθερότητα, τήν έδραίωση τής άτομικής έλευθερίας, τήν άνύψωση του ήθικου και πολιτιστικού έπιπέδου. Η κατάσταση τής υγείας τής μέσης τάξεως είναι ό καλύτερος δείκτης τής υγείας τής κοινωνίας ως συνόλου. Χρησιμοποιώ αυτές τίσ παρατηρήσεις του Paul Johnson, Άγγλου δημοσιογράφου, ιστορικού και συγγραφέα (άνω τών 40 βιβλίων) ως εισαγωγή για όρισμένες σκέψεις, τίσ όποιες θά ήθελα νά συμμερισθώ, και επί τών όποιων νά λάβω άπαντήσεις, διευκρινίσεις -ό,τι νομίζουν- άπό αυτούς που μάς κυβερνούν σήμερα έν όνόματι του μεσαίου χώρου. Άπαντήσεις και διευκρινίσεις πρόσ κάθε άτομο, τό όποιο αισθάνεται νομιμοφροσύνη σε άρχές και άξίες τής άστικής δημοκρατίας, όπως ή προσωπική άξιοπρέπεια, ή έλευθερία, ή φιλοπονία, ή έγκράτεια, δικαιοσύνη για όλους, άνθρώπινα δικαιώματα, ή κυριαρχία του νόμου, τό άπαραβίαστο τής ιδιοκτησίας.

Θέμα: Η πρόσφατη καταστροφή σχολικών έγκαταστάσεων στό Παγκράτι. «Άμφιβάλλω άν ύπήρξε άνθρωπος που είδε τίσ καταστροφές του σχολικού συγκροτήματος του Παγκρατίου και δέν συγκλονίστηκε». Τό έγραψε ό καθηγητής Χαρίδημος Κ. Τσούκας στην «Καθημερινή» τής 9ης Δεκεμβρίου. Οι καταλήψεις, οι βιαιότητες, οι λεηλασίες, οι βαρβαρότητες. Όταν ήμαστε στην πέμπτη τάξη του παλιού έξατάξιου γυμνασίου, στό Βαρβάκειο, κάποιοι συμμαθητές επέταξαν κατά τήν ώρα του μαθήματος μία στρακαστρούκα. Φασαρία. Δέν έμαρτυρήσαμε ποιός τήν επέταξε. Άποβλήθηκε όλη ή τάξη για τρεις ήμέρες. Τριήμερη άποβολή. Μάς έγινε μάθημα. Για βαρύτερα παραπτώματα προβλέπονταν (και επιβάλλονταν) αύστηρότερες κυρώσεις. Μέχρις άποβολής διά παντός (όπως ήταν ή έκφραση) άπό τό συγκεκριμένο σχολείο ή και άπό όλα τά σχολεία τής χώρας. Για νά μαθαίνουν οι μαθητές νά ξεχωρίζουν τό κακό άπό τό καλό. Δέν χρειάζονται εισαγγελείς και δικαστήρια. Δέν ύπάρχουν σήμερα τέτοιες ρυθμίσεις; Πειθαρχικές ποινές; Και άν ύπάρχουν γιατί δέν εφαρμόζονται; Γιατί κατά τίσ καταλήψεις οι ώρες που δέν γίνονται μαθήματα, δέν καταλογίζονται ως άπουσίες; Μέ όποιες συνέπειες. Παρά γίνεται ή κοροϊδία τής αναπληρώσεως. Τά προβλήματα, τά όποια προκαλούνται για όσους μαθητές είναι αντίθετοι στις καταλήψεις μπορεί νά λυθούν χωρίς πολύ μεγάλες δυσκολίες.

Η συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Έγκλήματα παραμένου ατιμώρητα

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

93α

Ανατριχίαστική είναι η κατάσταση και στην ανώτατη παιδεία. Στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ομάδες φοιτητών έκλεισαν και έν συνεχεία έκαψαν 12 κάλπες ψηφοφορίας. Διαφωνούσαν. Στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών κατέλαβαν τμήμα και έκράτησαν περισσότερο από δύο ώρες «ομήρους» καθηγητές, έπειδή διαφωνούσαν με τή διαδικασία αξιολογήσεως. Η όποια προβλέπεται από νόμο τής Ελληνικής Πολιτείας. Κατηγορίες για οικονομικά σκάνδαλα. Οι πρόσφατες καταδίκες Πρύτανη και καθηγητών στο Πάντειο για καταχρήσεις και οικονομικές άτασθαλίες. Η καθηγήτρια τής Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών κυρία Πολυμνία Αθανασιάδη καταγγέλλει τόν χυδαίο προπηλακισμό τής από άγνωστης ταυτότητας νεαρό, έπειδή τού έζήτησε να χαμηλώσει τήν ένταση τής μουσικής για να μπορέσει να έργαστεί (στό γραφείο τής). Ο καθηγητής τής Ιατρικής κ. Χ. Μουτσόπουλος εύρηκε τό έργαστήριό του κατειλημένο από φοιτητές πού έθεώρησαν τά θέματα εξέτάσεως δύσκολα. Ο γενικός γραμματέας τής ΠΟΣΔΕΠ κ. Γ. Μαϊστρος δικαιολογεί τραμπουκισμούς φοιτητών. Φοιτητές κάνουν κατάληψη με αίτημα να γίνουν δεκτοί οι άποτυχόντες με βαθμό 2 και 3. Φοιτητές καταλαμβάνουν τήν Ιατρική Σχολή Αθηνών, διατάσσουν τούς καθηγητές να έγκαταλείψουν τά γραφεία και έργαστήρια με άπειλές ότι θά τούς κλειδώσουν και θά τούς «κτίσουν». Όπως συνάδελφοί τους έκαμαν σε δύο άλλες περιπτώσεις. Ο Πρύτανης τού ΑΠΘ κ. Α. Μάνθος δηλώνει: «Δέν θά έφαρμόσω τή διάταξη...» (νόμου τού έλληνικού κράτους). Καί άλλα πολλά πού δέν έχουν τελειωμό.

Κατά τόν καθηγητή κ. Τσούκα: «Αυτό πού συμβαίνει στό έλληνικά σχολεία και πανεπιστήμια μπορεί να συγκριθεί μόνο με τή βαρβαρότητα τής λεγόμενης Πολιτιστικής Έπανάστασης στη μαοϊκή Κίνα στη δεκαετία τού 1960» (ό.π.). Η καθηγήτρια τού Πανεπιστημίου Μακεδονίας κυρία Βίβια Τσούπελα παρατηρεί σχετικά με τήν πανεπιστημιακή τής ένασχόληση: «Έχω συχνά τήν αίσθηση ότι βρίσκομαι σε πόλη τού παλαιού ανατολικού μπλόκ» («Τό Βήμα» 9 Δεκεμβρίου). Έτσι, σκέφτομαι, έξηγείται ή στάση τού ΚΚΕ και τού ΣΥΡΙΖΑ έναντι τών προβλημάτων τής παιδείας. Η σκέψη τους είναι εκεί πού χτυπάει ή καρδιά τους. Καί θέλουν να μός πάνε και έμάς εκεί.

Υστερα από όλα αυτά τίθεται ένα πολύ απλό έρώτημα. Είναι προφανές ότι σε κάποιους (λίγους ή πολλούς, δέν ξερω) σπουδαστές δέν άρέσουν οι έδώ σπουδές. Γιατί δέν διευκολύνονται να συνεχίσουν τίς σπουδές τους στό έξωτερικό; Με μία έπαρκώς δικαιολογημένη άπόφαση άποβολής. Στο όνομα αυτών πού θέλουν να σπουδάσουν έδώ.

Πρυτάνεις, καθηγητές, μέλη τής ΠΟΣΔΕΠ δηλώνουν πώς δέν θά έφαρμόσουν τόν νόμο, τόν όποιο έψήφισε ή Βουλή κατά τήν προηγούμενη περίοδο. «Οι καθηγητές τών ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί» (παρ. 6 τού περιθόητου -οί ίδιοι χαλάνε τόν κόσμο να μήν αλλάξει- άρθρου 16 τού Συντάγματος). Όταν διακηρύσσουν δημοσίως άπερίφραστα ότι δέν θά έφαρμόσουν τόν νόμο διαπράττουν έπιπορκία. Διότι ως δημόσιοι λειτουργοί έχουν όρκισθεί να υπακούουν εις τό Σύνταγμα και τούς νόμους τού κράτους. Καί μόνο ως παράδειγμα προς τούς φοιτητές, ή άρνηση να υπακούουν στον νόμο άποτελεί έγκλημα. Πού δέν πρέπει να συγχωρείται.

Κλείνω με ένα άπόσπασμα από παλιότερο γραφό τού Νίκανδρου. Τού 1985. Τής χρονιάς πού χρησιμοποιούνται έγχρωμα ψηφοδέλτια (ό προεδρεύων τής Βουλής Κ. Στεφανίδης υποστηρίζει ότι τό Σύνταγμα κάνει λόγο για όμοιομορφα όχι όμοιόχρωμα ψηφοδέλτια!) για τήν έκλογή προέδρου τής Δημοκρατίας. Τό άπόσπασμα: «Οι έλεύθεροι θεομοί δέν μπορούν να έπιζήσουν εκεί πού δέν υπάρχει κράτος τού νόμου. Η υπαγωγή όλων στην τελική διατησία τού νόμου είναι έξ ίσου θεμελιώδης για τήν ανθρώπινη έλευθερία και ευημερία όσο και ή ίδια ή δημοκρατία. Σε όποια κοινωνία ισχύει τό κράτος τού νόμου, εκεί οι δυνάμεις τού κακού, όσο ισχυρές κι αν είναι, θά θεθούν τελικά υπό έλεγχο».